

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9798/2555

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายโก๊ะ โกชวนโจทก์ร่วม นางสาวสุทิน ศรีบุญเพ็งจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 275, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 273, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 3, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 14, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 30, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 31, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 194, ป.วิ.อ. มาตรา 176, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มีบทบัญญัติในมาตรา 110(1) ประกอบมาตรา 108 บัญญัติให้เฉพาะการเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรเท่านั้นเป็นความผิดทางอาญา โดยมีได้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้จนกว่าจะดำเนินคดีอาญาแก่ผู้เสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวปลอมดังเช่นบทบัญญัติใน ป.อ. มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ซึ่งออกมาใช้บังคับก่อน พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ให้ความคุ้มครองไว้ กรณีก็ไม่อาจถือได้ว่าบทบัญญัติใน ป.อ. ดังกล่าวขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติใน พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และเมื่อ พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 3 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ยกเลิกเฉพาะ พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 และ พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2504 เท่านั้น ความผิดตาม ป.อ. มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 มิได้ถูกยกเลิกด้วย สินค้าและภาชนะบรรจุสินค้าของกลางมีเครื่องหมายการค้าคำว่า "POSH" ประกอบอยู่ด้วย ส่วนคำอื่นที่ประกอบเพิ่มเติมมีขนาดเล็กจนมองแทบไม่เห็นความแตกต่าง แสดงว่าสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้ามีคำว่า "POSH" เช่นเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ร่วม และเครื่องหมายการค้าที่ตัวผลิตภัณฑ์ใช้เครื่องหมายการค้าแตกต่างจากที่จำเลยจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ แม้ป้ายหุ้มห่อผลิตภัณฑ์ใช้เครื่องหมายการค้าที่จำเลยกับพวกร่วมกันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ แต่ไม่มีฉลากสินค้า แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ผลิตสินค้าที่จะเป็นองค์ประกอบเพิ่มเติมให้ประชาชนผู้บริโภคหรือผู้ซื้อสินค้าสามารถแยกความแตกต่าง จึงมีโอกาที่จะทำให้ประชาชนผู้ซื้อสินค้าหลงเชื่อไปได้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าของโจทก์ร่วมหรือโจทก์ร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย อันส่อให้เห็นเจตนาไม่สุจริตว่าประสงค์จะใช้หรือแสวงหาประโยชน์จากเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ถือได้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของโจทก์ร่วมที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วนอกราชอาณาจักร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91, 273 และ 275 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 3, 14, 30, 31 และ 52 กับบริษัของกลางทั้งหมด จำเลยให้การปฏิเสธ ต่อมาในวันนัดพร้อมจำเลยแถลงขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52

วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ตามฟ้อง ส่วนข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 จำเลยยังคงยืนยันให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายโก๊ะ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ กลางอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์เฉพาะข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ลงโทษปรับ 5,000 บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และ 30 ฎีกากลาง ยกฟ้องในข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัย ประการแรกตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง พิจารณายกฟ้องในข้อหาความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลาก ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง เนื่องจากโจทก์ไม่ได้นำสืบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดในข้อหาดังกล่าว แต่จำเลยได้ขอลงคำให้การปฏิเสธเดิมเป็นให้การรับสารภาพในข้อหานี้แล้ว เป็นคำพิพากษาที่ไม่ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนี้ ศาลฎีกาแผนกคดี ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานใน สำนวนตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธี พิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 45 ประกอบ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 194 ข้อเท็จจริงในสำนวนปรากฏตามรายงาน กระบวนพิจารณาลงวันที่ 26 มีนาคม 2552 ซึ่งเป็นวันนัดพร้อมว่า ในวันดังกล่าวโจทก์ จำเลย และ ทนายจำเลยมาศาล จำเลยแถลงขอลงคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหา ความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ตามฟ้องส่วนข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 จำเลยยังคงยืนยันให้การปฏิเสธ และจำเลยได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาดังกล่าว แล้ว การให้การรับสารภาพของจำเลยในข้อหาความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลาก หรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ตามฟ้องดังกล่าวเป็นการให้การรับสารภาพโดยสมัครใจ และเป็นการขอแก้ไขคำให้การของจำเลยก่อนศาลพิพากษา เมื่อความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุม ฉลากโดยไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่ เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงไม่ใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้ จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ การค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง จึงไม่อยู่ในบังคับที่โจทก์จะต้องสืบพยานหลักฐานประกอบคำรับสารภาพ ของจำเลย และศาลไม่จำเป็นต้องฟังพยานหลักฐานของโจทก์เสียก่อนหากศาลจะพิพากษาลงโทษ

จำเลยตามคำรับสารภาพ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางยอมพิพากษา ลงโทษจำเลยในข้อหาความผิดดังกล่าวได้ ดังนั้น คดีนี้

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจึงรับฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลย กระทำความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ตามฟ้องได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานของโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลย ที่ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ในข้อหาความผิด ฐานนี้โดยระบุในคำพิพากษาว่าจำเลยให้การปฏิเสธและโจทก์ไม่ได้นำสืบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ กระทำความผิดในข้อหาความผิดฐานดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ การค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไป ตามอุทธรณ์ของจำเลยว่าความผิดฐานเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้จนกราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ตามคำฟ้องของโจทก์ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 หรือไม่ เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใช้ในภายหลังมีบทบัญญัติใน มาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 บัญญัติให้เฉพาะการเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของ บุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรเท่านั้นเป็นความผิดทางอาญา โดยมิได้คุ้มครอง สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้จนกราชอาณาจักรที่จะดำเนินคดีอาญาแก่ ผู้เสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวปลอม ดังเช่นที่บทบัญญัติใน ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ซึ่งออกมาใช้บังคับก่อนพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ให้ความคุ้มครองไว้ กรณีก็ไม่อาจถือได้ว่าบทบัญญัติใน ประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าวขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และเมื่อพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 อันเป็นบทกฎหมายเฉพาะซึ่งใช้ บังคับในภายหลัง มาตรา 3 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ยกเลิกเฉพาะพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2504 เท่านั้น ความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 มิได้ถูกยกเลิกด้วย อุทธรณ์ของ จำเลยที่อ้างว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาลงโทษจำเลย ฐานเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียน ไว้จนกราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ไม่ ชอบด้วยกฎหมาย เพราะบทบัญญัติมาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ดังกล่าวถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ซึ่งให้ความคุ้มครองเฉพาะ เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ในราชอาณาจักรตามหลักดินแดน เมื่อโจทก์ร่วมมิได้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าตามฟ้องไว้ในราชอาณาจักรจึงไม่ได้รับความคุ้มครองนั้นฟังไม่ขึ้น มีปัญหา ข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า เครื่องหมายการค้าคำว่า กับรูปวงกลม คือเครื่องหมายการค้า ที่ติดอยู่กับสินค้าซึ่งจำเลยเสนอจำหน่ายนั้นเป็น เครื่องหมายการค้าที่ปลอมเครื่องหมายการค้าคำว่า และ ที่โจทก์ร่วมจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักรแล้วสำหรับสินค้าชิ้นส่วนอุปกรณ์ และอะไหล่
รถจักรยานยนต์ประเภทต่าง ๆ ในจำพวกที่ 6 และ 12 อันเป็นเหตุให้การกระทำของจำเลยเป็น
ความผิดฐานเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้
จดทะเบียนไว้นอกราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273
ตามฟ้องหรือไม่ ในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนี้ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ
การค้าระหว่างประเทศต้องถือข้อเท็จจริงตามที่
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานใน
สำนวน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธี
พิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 45 ประกอบ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 194 ว่า โจทก์ร่วมเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า
คำว่า และ ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วโดยชอบนอกราชอาณาจักรสำหรับสินค้าชิ้นส่วน อุปกรณ์ และ
อะไหล่รถจักรยานยนต์ประเภทต่าง ๆ ในจำพวกที่ 6 และ 12 ตามสำเนาหลักฐานการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าและจำเลยทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว แต่ปรากฏตามตัวอย่างสินค้ารวมทั้ง
ภาชนะบรรจุสินค้าของกลางและภาพถ่ายประกอบคดีอาญา ว่า สินค้าและภาชนะบรรจุสินค้า
ของกลางมีเครื่องหมายการค้า คำว่า ประกอบอยู่ด้วย แม้จะมีคำอื่นประกอบเพิ่มเติม แต่ก็ไม่ใช่
ส่วนสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า ดังจะเห็นได้จากสินค้าของกลางที่จำเลยเสนอขายนั้น หาก
เป็นสินค้าหรือชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็ก การแสดงเครื่องหมายการค้าที่สินค้านี้ดังกล่าวจะมีเพียงคำว่า
เพียงคำเดียว ส่วนสินค้าที่มีขนาดกลาง จะมีการแสดงเครื่องหมายการค้าคำว่า ขนาดใหญ่
เห็นได้ชัดเจน ส่วนคำอื่นที่นำมาประกอบเพิ่มเติมนั้น มีขนาดเล็กจนมองแทบไม่เห็นความแตกต่าง
จึงแสดงให้เห็นได้ว่าสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ปรากฏที่สินค้าตามวัตถุพยานและบัญชี
คดีอาญาของกลางมีคำว่า ที่อ่านออกเสียงว่า "พอซ" เช่นเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์
ร่วม นอกจากนี้ เครื่องหมายการค้าที่ปรากฏที่ตัวผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์
ขนาดเล็ก กลาง หรือใหญ่ ล้วนแต่ใช้เครื่องหมายการค้าแตกต่างจากที่จำเลยจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าไว้ แม้จำเลยจะได้จัดให้มีป้ายหุ้มห่อผลิตภัณฑ์โดยใช้เครื่องหมายการค้าที่
จำเลยกับพวกร่วมกันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ แต่สินค้านี้ดังกล่าวก็ไม่มีฉลากสินค้าแสดง
รายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ผลิตสินค้าที่จะเป็นองค์ประกอบเพิ่มเติมให้ประชาชนผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ
สินค้าสามารถแยกความแตกต่างระหว่างสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า ของโจทก์ร่วมกับ
สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าที่มีคำว่า เป็นสาระสำคัญอยู่ด้วยดังเช่นที่แสดงไว้ในสินค้าของกลาง จึง
มีโอกาที่จะทำให้ประชาชนผู้ซื้อสินค้าหลงเชื่อไปได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังเช่น
ของกลางคดีนี้เป็นสินค้าของโจทก์ร่วมหรือโจทก์ร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย อันส่อให้เห็นเจตนาไม่
สุจริตของผู้ที่ผลิตและใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า กับสินค้าของกลางว่าประสงค์จะใช้หรือแสวง
หาประโยชน์จากเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้อื่นโดยไม่สุจริต จึงออกแบบส่วนที่ใช้ประกอบ
เพิ่มเติมเครื่องหมายการค้าของตนในลักษณะที่ไม่โดดเด่นเพียงพอที่จะให้สาธารณชนเห็น
ความแตกต่างระหว่างสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า ของโจทก์ร่วมกับสินค้าของกลางที่ใช้
เครื่องหมายการค้า ของจำเลย เมื่อสินค้าชิ้นส่วน อุปกรณ์ และอะไหล่รถจักรยานยนต์ของกลางที่
จำเลยเสนอจำหน่ายใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า เป็นสาระสำคัญและเป็นลักษณะเด่นของ
เครื่องหมายการค้าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ที่ใช้กับสินค้าชิ้นส่วน อุปกรณ์ และอะไหล่
รถจักรยานยนต์ของโจทก์ร่วม จึงถือได้ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม

เครื่องหมายการค้าของโจทก์ร่วมที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วนอกราชอาณาจักร อุทธรณ์ในปัญหา ข้อกฎหมายข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ คຸ່ມครองผู้บริโศค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง อีกระทงหนึ่ง เป็นความผิดต่างกรรมกันกับความผิดฐานเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้นอกราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 275 ประกอบมาตรา 273 ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานขายสินค้าที่ควบคุมฉลากโดยไม่มีฉลากหรือ การแสดงฉลากไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติคຸ່ມครองผู้บริโศค พ.ศ.2522 มาตรา 52 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ให้ลงโทษปรับ 7,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหานี้ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ เห็นควรลดโทษในข้อหานี้ให้กึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับ 3,500 บาท เมื่อรวมกับโทษปรับ 5,000 บาท ใน ความผิดฐานเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้ จดทะเบียนไว้นอกราชอาณาจักรเป็นปรับจำเลย 8,500 บาท นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลทຣัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

องค์คณะ

ปริญญา ดีผดุง · อร่าม เสนามนตรี · รัชพันธ์ ประพุทธนิติสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9798/2555>